

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3250/2019
Рев2 3256/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верослав Гарић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Одред жандармерије у ..., чији је законски заступник Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужене изјављеним против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1658/19 од 28.05.2019. године и Гж1 4230/18 од 25.01.2019. године, у седници већа одржаној 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1658/19 од 28.05.2019. године и Гж1 4230/18 од 25.01.2019. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужене изјављене против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1658/19 од 28.05.2019. године и Гж1 4230/18 од 25.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 120/17 од 13.07.2018. године, исправљене решењем од 17.10.2018. године ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да му на име увећане зараде од 28,6% за рад ноћу за тражени период исплати укупан износ од 8.567,62 динара и то појединачне месечне износе са припадајућом законском затезном каматом све ближе наведено у изреци пресуде, на име увећане зараде од 121% за рад на дан државних и верских празника за тражени период укупан износ од 14.632,68 динара и то за дане наведене у изреци пресуде, на име увећане зараде од 128,6% за прековремени рад за тражени период укупан износ од 93.915,06 динара и то појединачне месечне износе наведене у том ставу изреке са припадајућом законском затезном каматом и на име увећане зараде од 28,6% за рад ноћу за време рада на ванредном и посебном обезбеђењу за тражени период укупан износ од 4.610,80 динара,

а ставом другим изреке је обавезана тужена да тужиоцу плати трошкове парничног поступка у укупном износу од 81.468,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности одлуке па до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 4230/18 од 25.01.2019. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду у делу става првог изреке којим је одлучено о исплати на име увећане зараде за рад на дан државних и верских празника и прековремени рад, а ставом другим изреке је укинуо првостепену пресуду у делу става првог изреке којим је одлучено о увећању зараде од 28,6% за рад ноћу за тражени период и за рад ноћу за време рада на ванредном и посебном обезбеђењу као и у ставу другом изреке којим је одлучено о трошковима поступка.

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 48/19 од 27.02.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу по основу ноћног рада исплати појединачне месечне износе наведене у том ставу изреке са припадајућом законском затезном каматом, а ставом другим изреке је обавезана тужена да тужиоцу плати трошкове парничног поступка у износу од 94.968,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности одлуке о трошковима поступка па до коначне исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 1658/19 од 28.05.2019. године одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажних пресуда донетих у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизије због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизије сматрају изузетно дозвољеним у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/2018 - у даљем тексту: ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

О праву тужиоца и о висини тражене накнаде нижестепени судови су одлучили правилном применом материјалног права и у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизије тужене нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијеног дела по обе правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизије тужене су недозвољене у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић